

Uit de praktijk van de kindertherapeut...

Hadassa
Voet

Ik ontmoet de recent gescheiden ouders van de 10-jarige Arjen, jongste in een gezin van drie kinderen. Arjen poept al een tijdje dagelijks in zijn broek. De ouders zijn wanhopig, vooral omdat Arjen op school gepest wordt met zijn poepbroeken. Belonen, straffen, smeken, doktersbezoeken, niets heeft geholpen. En nu zijn zij door een poeppoli naar mij verwezen.

Sinds een tijd werk ik alleen nog maar met ouders in plaats van met kind en ouders. Het kind is meestal overbelast met zijn poepprobleem. Hem in therapie doen kan hem dan bevestigen dat het poepprobleem aan en bij hem ligt.

Het lijkt of Arjen overal schijt aan heeft en poept in zijn oren

TOF-Kindertherapie; praktijk voor poepproblemen

heeft, maar ik vermoed dat niets minder waar is. Arjen lijkt mij een bange schijterd, angstig dat zijn poepbroeken worden ontdekt en dat hij uitgelachen wordt. Bang dat papa of mama verdrietig is door de scheiding. Bang dat de scheiding door hem komt. Scheiden is shit voor het kind, en ieder kind laat op eigen, unieke wijze zien dat hij in de shit zit.

Arjen probeert uit alle macht de scheidingslasten voor zijn ouders te verzachten, door zijn eigen zorgen en angsten te verstoppen en zich aan te passen aan alle nieuw ontstane regels die de scheiding met zich meebrengt. Met als resultaat dat hij bij papa een stoere grote jongen is die niet huilt, en bij mama een huilebalk met babygedrag, zonder dat er aanwijsbare redenen zijn. Arjen weet niet hoe om te gaan met zijn eigen shit. Letterlijk en figuurlijk!

De ouders van Arjen hebben hem ook niet in zijn emoties kunnen erkennen, omdat hij zijn ware gevoelens, verdriet, boosheid, angsten en zorgen manmoedig heeft verstoppt. Arjen kan gewoon niet zijn wie hij werkelijk wil en moet zijn; een onbezorgde jongen van 10 die evenveel van papa als van mama houdt en dit niet durft te laten zien, uit angst een van zijn ouders verdriet te doen. Het is nu aan de ouders om Arjen de ruimte te bieden voor zijn gevoelens, ook al laat hij deze nu nog niet zien. Dat kunnen ze doen door alles wat ze bij Arjen op gevoelsgebied zien en merken, te gaan benoemen en erkennen. Steeds weer. Arjen zal zich gehoord en gezien voelen en merken dat zijn nare gevoelens er ook mogen zijn en niet langer verstoppt hoeven te worden.

De ouders van Arjen zijn blij dat er een vinger op de zere plek van hun zoon, maar ook op die van hen wordt gelegd. De wanhoop maakt plaats voor hoop en de ouders willen aan de slag. We maken gelijklopende afspraken op poepgebied bij de ouders thuis en op school, zodat er een vaste poeproutine kan ontstaan. Maar eerst moet Arjen flink gelaxeerd worden om de grote hoeveelheid opgehoopte shit weg te krijgen. En dat werkt!

Arjen is binnen korte tijd baas over zijn buik. Van de faalangstige, verlegen, onzekere jongen verandert hij in een positieve en enthousiaste jongen die zichzelf durft te laten zien en durft te zijn, zelfs als die soms boos of verdrietig is. Hij is super trots, net als zijn ouders, en kan doorgaan met zijn leventje zonder al te veel zorgen.

www.poepproblemen.nl | www.tof-kindertherapie.nl

